

NOVINY

Kulturního spolku Kozojedy

Číslo 2/2003

1. března 2003

Březen – za kamna vlezem ..., duben – ještě tam budem ...

Naši předkové se řídili při předvídání počasí převážně pranostikami nebo přírodními úkazy (oblačnost, dohlednost, červánky, chování živočichů a rostlin apod.). My se dnes spíše spoléháme na zprávy z rozhlasu nebo televize, kam je dodávají pracovníci Českého hydrometeorologického ústavu. Je otázka, kdo na tom byl lépe. Jestli my nebo naši předkové. Dříve bylo méně klimatických poruch, takže ty pranostiky a vlivy přírodních úkazů mohly být dost dobře odpozorovány, kdežto dnes se meteorologové mohou opírat o dokonalou techniku a analýzu údajů z celé evropské sítě. A přesto si netroufnou přesně předpovědět počasí na dobu delší, než jsou tři dny.

Z pranostiky vyplývá, že v březnu je občas třeba počítat se vpády ledového vzduchu. Svědčí o tom nejen údaje z pražského Klementina, kde se měří teplota už 228 let, ale i údaje naměřené u nás v Kozojedech. Například v roce 1785, kdy byla rekordní březnová zima, byl v Praze naměřen 14krát mráz nižší než $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$ a 1. 3. 1785 bylo dokonce $-27\text{ }^{\circ}\text{C}$. A naopak 2. 3. 1997 jsme popolední naměřili v Kozojedech $+16\text{ }^{\circ}\text{C}$ ve stínu.

V kozojedské nadmořské výšce, která je zhruba 340 m n. m. je v březnu průměrná teplota jen $+3\text{ }^{\circ}\text{C}$. Dešťové srážky, ale i srážky deště se sněhem dosahují 41 mm. Denní světlo trvá už 12 hodin 45 minut.

Duben je měsíc, který už celý spadá do astronomického jara, ale je vpravdě aprílový. Teploty, srážky, větrné proudění i sluneční svit kolísají do extrémních výchylek. Rekordní dubnové teploty dosáhly i $+28\text{ }^{\circ}\text{C}$ (např. v roce 1968), ale klementinské záznamy registrují i mráz $-8\text{ }^{\circ}\text{C}$ (v roce

1900). Průměrná teplota v naší kozojedské nadmořské výšce je sice už $+7,3\text{ }^{\circ}\text{C}$, ale pobyt venku nemusí být vždy příjemný. Zvyšuje se i teplota půdy (až na $9\text{ }^{\circ}\text{C}$), což umožňuje první zahrádkářské práce. Srážek je stále poměrně málo. Denní světlo se koncem měsíce prodlouží o více než dvě hodiny. Koncem dubna začínají kvést ovocné stromy. Skalky a záhony jsou plné květů.

V minulosti se v předpovědi uplatňovala řada přírodních znaků a braly se v úvahu letité zkušenosti obsažené v pranostikách. To vše není zanedbatelné a v některých situacích dokonce platné. Moderní meteorologie však potřebuje znát a kombinovat exaktní hodnoty a z nich pak sestaví pravděpodobnou předpověď. Bohužel do hry dnes vstupují silně působící atmosférické změny, které umožňují jen krátkodobé předpovědi, a to ještě jen s 90procentní pravděpodobností. Zkušenosti z minulého roku nás o tom trpce přesvědčily. Berte proto předpovědi televizních rosníček jen s rezervou.

Z materiálu ČHMÚ připravila Eliška Růžencová / J. F.

Volby

V novém obecním zastupitelstvu, které bylo zvoleno 1. a 2. listopadu loňského roku, zasedají tři spoluobčané, kteří byli nominováni Kulturním spolkem: Markéta Němcová, Mgr. Radmila Karličková a Oldřich Procházka.

Členská schůze – 17. 1. 2003

V pátek 17. ledna 2003 se v Kulturním domě v Kozojedech konala výroční členská schůze Kulturního spolku, přišlo asi 50 členů. Schůzi zahájil předseda p. B. Štěrba, poté J. Benešová vzpomněla na všechny akce, které Kulturní spolek v minulém roce organizoval, H. Štěrbová podala zprávu o příjmech, výdajích a stavu financí, B. Štěrba seznámil členy s plánem činnosti na příští rok. Z následující diskuse vzešly další náměty pro činnost v tomto roce. Jeden z nich – návštěva divadla, byl uskutečněn již v únoru. Na závěr schůze bylo podáno občerstvení, které zajistila p. Z. Týmrová. Všichni přítomní pak ještě poseděli a popovídali si.

Vystoupení souboru Úsměv

Staré české přísloví: „Co Čech, to lev, co Češka, to zpěv.“

Sobotní odpoledne 1. 2. 2003 zpřijemnil asi stovce občanů Kozojed a okolí soubor písní a tanců Úsměv z Horní Břízy pásmem Písně našich prezidentů. Vedoucí souboru pan Zdeněk Bláha se svou ženou Věrou Rozsypalovou provázeli pořadem – uvedli vzpomínky prostých lidí na naše první dva prezidenty T. G. Masaryka, E. Beneše, také na Jana Masaryka a zpěvačku Jarmilu Novotnou. Povídání bylo proloženo oblíbenými písničkami obou prezidentů. Zazpívali zpěváci Věra Rozsypalová, Tereza Leščinská, Václav Dolejš a Vladimír Brodský. Mezi muzikanty jsme poznali Hynka Macáka, který v naší obci prožil nejmladší léta svého života. Vedoucí souboru Z. Bláha zahrál několik písniček na dudy.

První půlka pořadu patřila T. G. Masarykovi se vzpomínkami a písničkami Boleraz, Boleraz, Teče voda teče, Nešťastný šafářův dvoreček, Zdálo se mně má panenka, Znáš já jeden krásný zámek, Ach synku, synku a dalšími. O přestávce, kdy Z. Bláha prodával svá CD, kazety a zpěvníky s písničkami ze západních Čech, přišli si muzikanti a zpěváci popovídat mezi posluchače.

Druhá část byla věnována rodáku z blízkých Kozlan E. Benešovi. Písničky Koupím já si koně vraný, Já už to políčko nedoorám, U panského dvora náš Vitoušek orá, Ty kozlanský ševci, Když jsem já sloužil, Když jsem já šel tou Putimskou branou, Na rozloučení, mí potěšení, Loučení, loučení, což je to těžká věc a další si diváci zazpívali – stejně jako předchozí písničky – spolu s vystupujícími.

Z. Bláha uvedl i slova J. Masaryka: „**Já lidem, kteří nemají rádi muziku, nedůvěřuji.**“

Foto P. Němec

Divadelní představení Tulák – 15. 2. 2003

V sobotu 15. února jsme v 17:30 odjžděli z Kozojed autobusem pana Vavříčky do Plzně. Cílem našeho zájezdu byla návštěva divadelního představení v Komorním divadle. Plné obsazení autobusu nás přesvědčilo o stálém zájmu o tyto zájezdy. Poděkovat je třeba paní Slachové, která vše obstarala a zajistila k naší spokojenosti.

Divadelní hru Tulák od Rudolfa Piskáčka zrežíroval Martin Glaser. Tato opereta o třech dějstvích byla plzeňským divadlem nastudována nyní podruhé (poprvé v r. 1946). O oblibě děl českého skladatele R. Piskáčka (1884 – 1940) svědčí fakt, že od r. 1945 bylo v Divadle J. K. Tyla v Plzni uskutečněno již 15 různých nastudování jeho hudebních komedií a operet.

Tulák měl v době svého prvního uvedení naznačit problémy současné společnosti. Do jakého protikladu se dostávala morálka tehdejší společnosti s touhou po lidském štěstí a volnosti, vyplývá z populární „Tulácké písně, kterou si oblíbili už dvě generace diváků.

H. Štěrbová

Tulácká

Jak to ptáče světem sem a tam
smuten bloudím bez cíle a sám,
přejdu hory, doly, vsi a města,
kam však vede moje cesta,
to já sotva znám.
A tak toulám se už dlouhý čas,
dnes mám bídu, zítra nouzi zas.
Věru kapsy moje jsou tak chudé,

pomalu že sotva zbude v nich na provaz.
A přec kupodivu někdy zdá se mi,
že jsem nejbohatší z lidí na zemi...
Když zjara první vonný květ
se venku počne rozvíjet,
každému štěstí ve tváři hned zazáří.
A vůně šerfíků láká i ubohého tuláka,
vždyť jako jiným též mu kvet' ten máje květ.

Příjmy a výdaje Kulturního spolku v r. 2002

Akce	Datum	Příjmy	Výdaje	Zisk
Masopust	23.02.02	3 637,00	5 227,00	-1 590,00
Muzikantský ples	06.04.02	11 280,00	5 820,00	5 460,00
Máje	04.05.02	12 815,00	17 192,00	-4 377,00
Perly baroka	10.08.02	55 850,00	44 467,20	11 382,80
Přednáška – Nikaragua	25.10.02	1 801,00	500,00	1 301,00
Divadlo - Vražedné dědictví	15.11.02	2 610,00	1 374,00	1 236,00
Přednáška – Bajkal	29.11.02	2 211,00	1 070,00	1 141,00
Posezení s dechovkou	07.12.02	1 950,00	2 205,00	-255,00
Celkem		92 154,00	77 855,20	14 298,80

Víte, co je to politická kultura

Politickou kulturu lze v demokraciích charakterizovat jednak jako úsilí o přesvědčivou a korektní obhajobu programů politických stran, hnutí nebo koalic, jednak jako úsilí o racionální a všeobecně prospěšnou realizaci těchto programů. K politické kultuře však především patří dodržování demokratických zásad a pravidel. Politika je vědou a uměním. Musí vycházet z vědecké analýzy podmínek, v nichž je vhodné uplatnit tu či onu formu iniciativy, aby se dosáhlo maximálního efektu. Nástrojem politického rozhodování je diskuze. Ke kultuře politické diskuze patří korektnost, věcnost, ale v žádném případě ne arogance, demagogie, osočování a neomalenost.

Je na občanovi, aby posoudil, zda politická kultura v naší zemi při řešení klíčových rozhodnutí (volby do zákonodárných orgánů, volba prezidenta, schvalování rozpočtu apod.) zdomácněla.

CO BUDE

08.03. **Masopust – průvod obcí**
Začátek 13:00 hod u hasičárny

05.04. **Muzikantský ples**

18.05. **Národní divadlo Praha – Lucerna** (Odjezd z Kozojed v 12:30 hod. Vstupenky již máme, dostanete je u p. Slachové; cena vstupenky Kč 60,- a Kč 100,-. Autobus bude stát Kč 110,-)

Kultura v okolí

Kulturní dům Kozojedy

14. 03. – Expres
21. 03. – Sifon
23. 03. – Dětské maškarní odpoledne – 14:00

05. 04. – Muzikantský ples
11. 04. – Kečup
10. 05. – MŠ – besídka ke Dni matek

Kino Kralovice tel. 373396464

Začátky představení: - 19:30 a 17:00 hodin

Březen

11. 03. - Červený drak – USA - krimi
18. 03. - Hollywood, Hollywood - komedie
22. 03. – Harry Potter a tajemná komnata
17:00, 19:30 h

Duben

08. 04. – Cucák – USA, komedie
15. 04. – Pán prstenů – dvě věže – i v 17:00 h
22. 04. – Útěk do Budína – ČR- drama
29. 04. – Sekretářka – USA, erotická komedie

Lidový dům Kralovice

08. 03. – Ples růží – Klassic – 20:00
14. 03. – Ples odb. učiliště – 20:00
16. 03. – Divadlo pro děti
22. 03. - EXPRES – 20:00
27. 03. – Vítání jara – pro důchodce – 14:00
30. 03. – Ochotnické divadlo Manětín – 16:00

12. 04. – Kečup – 21:00
19. 04. – Repelent 20. 00
27. 04. – Dětské divadlo – 14:00

M. Týnice – tel. 373396410 -

otevřeno: březen - po-pá 9:00 – 15:00 hod
duben - 9:00 – 15:00 – kromě Po
stálá expozice

Plasy – Konvent – tel. 373/322174

otevřeno: březen – zavřeno
duben – So, Ne – 9:00 – 15:00

Kaceřov – zámek - tel. 373332094 - zavřeno
Kult. dům – diskotéky: 8.3., 22.3.,
5.4., 19.4.

Kožlany – Městské muzeum

Dr. E. Beneše – tel. 373397333

otevřeno út-ne 9-15:30 hodin

Sokolovna

04. 03. – masopustní průvod obcí
22. 03. – šibřinky
19. – 20. 04. – velikonoční výstava

A ještě – zajímavosti pro Vás

Významné osobnosti Kozojed

Soubor životopisných statí
připravil Jiří Svoboda

Jan Jindřich Marek (Jan z Hvězdy)

(kněz – buditel a obrozenecký spisovatel)

Dne 4. listopadu 1803 spatřil světlo světa ve staré škole na Liblíně, dne 3. listopadu 1853 vydechl naposled v Kralovicích jako oblíbený kněz a uznávaný spisovatel. Ve své době náležel mezi nejpoblíbenější básníky a povídkáře. Vřelým vlasteneckým duchem svých prací přispěl hodně k národnímu probuzení a k oblibě české knihy. Jeho drobná lyrika napodobuje místy tón lidové písně. Vedle vlastenectví tlumočí nejvíce milostné city plné bolu, odříkání světa, touhy po klidu a smrti.

Stal se knězem proti své vůli na přání přísného otce. Většinu svých děl vytvořil během svého čtrnáctiletého působení na kozojedské faře (1832 – 47). Pamětníci prý o něm vyprávěli jako o muži společenském. Rád docházel do Liblína, kde se stýkal s proslulými vlastenci Vilímem hrabětem z Wurmbrodu a vrchním liblínského panství básníkem Václavem Jaromírem Pickem. Rád také konával z Kozojed výlety na Libštejn, Krašov a Kaceřov. I v naší obci byl prý u občanů velmi oblíben pro svou prostomilou šprýmovnost. Hodně veselých příhod ze života „Marečkova“ se vyprávělo, například, kterak o sázku přivolával starý dvacetník ze stolu. Nebo kterak zjednával na službu s dobrým platem, ale i s příslušnými povinnostmi, ovšem přetěžkými. Kdysi hrál oblíbeného „puka“ až do ranních hodin před jakýmsi svátkem. K připomenutí otcovu, že má mít ráno kázání, odvětil: „Počkejte, otče, uslyšíte kázání proti karbaníkům.“ A stalo se. Svě básně a povídky, vytvořené na kozojedské faře, uveřejňoval v časopisech Květy české, Vlastimil, Časopis Českého musea, Bibliotheka zábavného čtení, Jindy a nyní aj. V letech 1843 – 47 vyšly v 10 svazcích jeho sebrané spisy. I. svazek obsahoval balady, romance, pověsti a legendy, II. svazek drobné písně a básně, svazek III. – V. Jarohněv z Hrádku (delší

povídky z dob Jiřího z Poděbrad), svazek VI. a VII. Mastičkář (povídka z doby Jindřicha Korutanského), svazek VIII. Známosti z průjezdu a Harfenice, svazek IX. Nocleh na Kaceřově, Čechové v Prusích, Hrob milenců a Volšanský zámek, svazek X. Jiří z Doupova, Radomíra a Čechové před Mediolánem. Látku si vybíral hlavně z české minulosti, přítomnost ho nevábila. V roce 1847 se s naší obcí rozloučil. Byl přeložen do Kralovic, kde si dlouho nemohl zvyknout a hodně se mu po naší obci stýskalo. Tam v 50 letech zemřel na vodnatelnost.

„Živ byl Bohu, svým a vlasti zdejší farář z Hvězdy Jan, spisy jeho, květy krásné, zdobí vlastenecký lán“, hlásá nápis nad jeho hrobem. V Liblíně má pamětní desku na škole, v Kralovicích u kostela pomník, v Kozojedech mu bude 13. září 2003 odhalena pamětní deska na škole, bývalé faře.

----- o -----
Soubor Významné osobnosti Kozojed bude mít tento obsah: Úvod (v minulém čísle), J. J. Marek, A. Kožíšek, JUDr. V. Hora, J. Šour, J. Vostatek, B. Matějka, MUDr. J. Mráz, JUDr. F. Vostatek, J. Bech, F. Tichý, V. Bajt, J. Holub, Doslov

----- o -----

Vzpomínka na kozojedské hospody

Kozojedské hospody byly odjakživa součástí společenského života obce a dotvářely svým způsobem její kulturní profil. Nedávná historie Kozojed pamatuje čtyři pohostinské podniky. Každý z nich měl své specifické poslání a všechny dobře prosperovaly.

Historie znalí pamětníci se domnívají, že v místech, kde později stávala hospoda u **Špírků**, byl ve feudální době nejstarší kozojedský „masný krám s šenkem výsadním“. Tato hospoda byla na západní straně návsi. V jejím sále se scházeli členové hasičského sboru a konaly se tu i taneční zábavy. Pan Špírk však proslul nejen jako hostinský, ale i jako řezník a vyhledávaný výrobce uzenářských lahůdek.

Hospoda u **Breburdů** byla přibližně tam, kde je dnes samoobsluha u Kolářů; její historický půdorys byl v roce 1872 poněkud posunut při stavbě nové sinice a při dalších stavebních úpravách. Původně to byla stará zájezdní hospoda, která tím, že byla při hlavní komunikaci z Rokycan do Kralovic, byla navštěvována hlavně formany, kteří zajišťovali místní dopravu. Tomuto poslání odpovídalo i její vybavení a služby. Pamětníci dodnes vzpomínají na občerstvení ve formě zabíjačkových jídel. Tato hospoda se dostala i do knižní literatury; známý školský pracovník, politik a publicista Vojta Beneš popisuje, jak jeho otec Matěj Beneš z Kožlan, když se vracel v roce 1897 o mrazivé zimní noci z Vranůvku u Radnic s nákladem uhlí, měl na příkré zledovatělé silnici u Liblína nehodu, a jak našel v hospodě u Breburdů první pomoc. Hospoda u Breburdů měla také dosti velký sál, v němž se konaly nejen plesy a taneční zábavy, ale i spolkové schůze (např. včelařského spolku). Za zmínku stojí,

že zde bylo již před první světovou válkou instalováno karbidové osvětlení. Společenskou atmosféru hospodské místnosti „vylepšoval“ orchestrion (tenkrát nazývaný „cimpr“).

V místech, kde pamatujeme první administrativní sídlo JZD, kde později byla vybudována samoobsluha JEDNOTY a kde dnes sídlí provozovna firmy BECH, byla v dobách první republiky hospoda u **Vaňků**. Zde našli své první klubové sídlo kozojedští fotbalisté. Do vybavení hostinské místnosti patřil i kulečník a stolní kopaná.

Na druhé straně plzeňské křižovatky, kde je dnes samoobsluha u Švamberků, byla hospoda u **Werlů**, kterou měl pronajatu pan Šotola. Ta si zachovala svou činnost nejdéle a pod vedením pana Oliveriuse sloužila kozojedským občanům až do roku 1990. Místnosti této hospody byly k dispozici i různým veřejným účelům (např. schůzím Sokola a zahrádkářům), léta se zde vařily obědy pro členy JZD a důchodce.

Všechny tyto hospody měly jednoho společného jmenovatele, a to, že k nim byla přidružena řeznická živnost a kromě Werlů i zemědělská činnost. Ale to bylo obvyklé i v mnohem větších obcích, než byly Kozojedy. Zajímavé je, že v každé z uvedených hospod se čepovalo jiné pivo: u Špírků rakovnické, u Breburdů plánské, u Vaňků plzeňské a u Werlů plaské. Je jasné, že doba klasických venkovských hospod – a to nejen v Kozojedech, ale i jinde – už pominula. Kulturně-společenskou funkci plní dnes v podstatné míře kulturní dům, Kozojedští občané mohou zde v odpoledních hodinách posedět, pohovořit a popít v nově zřízené restaurační místnosti. Někteří občané dávají přednost kabinám na hřišti, kde je možné také posedět a popít.

Miroslav Kolman

Vybrali jsme pro vás...

Srpnový houslový koncert Gabriely Demeterové v kozojedském kostele zanechal ve všech, kteří se zúčastnili, hluboký dojem. Sama interpretka se v jednom rozhovoru pro časopis Šťastný Jim (č. 5/2003) sympaticky hlásí k regionu Plzeň-sever. Založila zde hudební festival Barokní perly Gabriely Demeterové, a na otázku, zda to znamená, že bez hudby nemůže být ani na chatě na Plzeňsku, odpověděla:

Festival vznikl proto, že mám ráda region Plzeň-sever a vim, kolik je tam krásných památek. Chtěla jsem ukázat světu, jaké tu máme barokní perly. Jde o to přitáhnout turisty, a tím i peníze na záchranu památek. A taky jsem chtěla mít festival, kde bych mohla prezentovat své kolegy ze zahraničí i od nás, o nichž si myslím, že jsou opravdoví muzikanti. K tomu tam ještě dávám letní kurzy, protože chci předat své zkušenosti, ale na klasickou pedagogickou činnost ještě nemám čas.

M. F.

Můj Liblín

Mám Liblín rád. Ve volných chvílích sbíral jsem jen z kusých pramenů, nemaje možnosti dostati se dále, kousek ke kousku, abych mohl napsati liblínskou kroniku....

Tak uvádí svůj spisek o Liblínu Josef Tomášek a roku 1934 jej připisuje svým kamarádům - padlým vojákům liblínským.

Mám Liblín ráda. Dovolte mi občané kozojedšti, abych do vašich novin vsunula občas krátký článek o mé vesnici. Je k té vaší tak blizoučko a možná vás bude její historie a pověsti zajímat. V tomto čísle chci napsat o jednom období obce a hlavně o slavných rodácích a občanech.

Roku 1840 se dostal na Liblín za ředitele panství uvědomělý právník Václav Jaromír Pícek. Od té chvíle se stala obec ohniskem národního vědomí. Narodil se roku 1812 v Újezdě u Turnova. Po příchodu na Liblín zde zavedl české úřadování. Napsal historickou činohru Vilém Rožmberk, po ní král Václav na Moravě. Vydal dva svazky Básní a tři svazky Písní. Časopis Květy z let 1842 - 1847 přinesl řady jeho prací. V básnictví neměl zvláštní úspěchy, zato jeho písně zdomácněly, zejména: Písně dcery ducha mého, Já jsem Slovan s duší, tělem, Tázete se, proč jsem Slovan, Čechy krásné, Čechy mé, Bývali Čechové, Dříve než já Minku poznal aj.

Na popud Pickův požádala obec Liblínská o vysazení na městys.

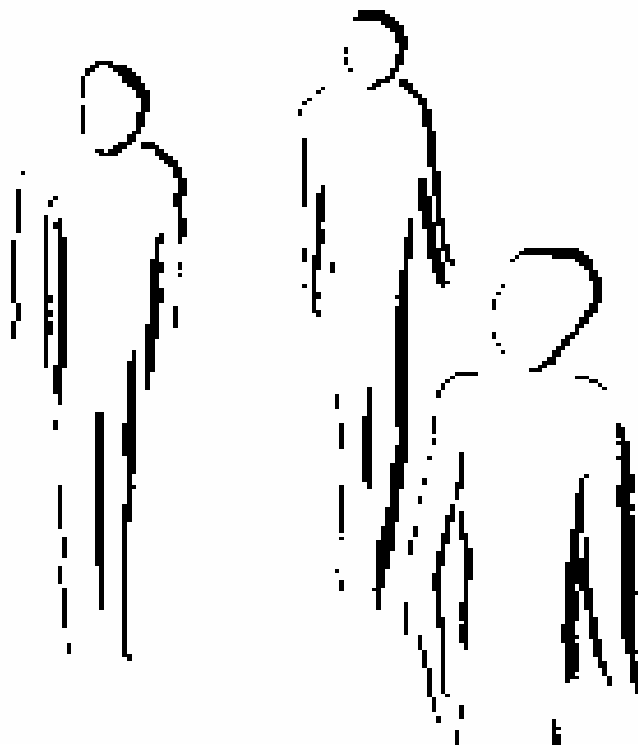
V Liblíně se narodil 4. listopadu roku 1803 Jan Jindřich Marek, známý pod pseudonymem Jan z Hvězdy.

Dalším ze slavných rodáků byl Jan Knedlhans (pseudonymem Slavibor Liblínský). Po studiích se věnoval politice, žil v Praze a zde vydal roku 1847 Česká přísloví a pořekadla. Byl předním vydavatelem Slovanské Lípy Když převzal roku 1848 redakci radikálního časopisu Pražský večerní list, stal se úhlavním nepřítelem Havlíčkovým. Za perzekuce bachovské byl jeho list zastaven, Knedlhans odstraněn tak, že byl odveden k vojsku a roku 1851 odsouzen vojenským soudem pro pobuřování. Po amnestii vstoupil do redakce Tagesbote, roku 1860 do redakce Času. Roku 1864 byl jmenován okresním tajemníkem v Kralovicích a tu ve společenském životě dál horlivě pracoval.

Skončíme teď s fakty a pro zpestření napíši jednu z liblínských pověstí. Myslím, že na úvod mých článků o Liblíně se hodí ta **Proč Liblín se nazývá Liblínem**.

Kterýsi liblínský pán přivázel si na liblínskou tvrz mladou svoji manželku. Stanuli na kozojedské stráni a zrakům mladé paní, nic netušící naskytl se krásný obraz. Dole pod nimi otevřelo se hluboké údolí a uprostřed svěží zeleně protékala řeka. Na druhém jejím břehu kolem tvrze a dvora kupily se malé domky vesničky. Mladá paní překvapena neočekávaným pohledem, zvolala jak místo toto se jí líbí a manžel na důkaz své lásky nazval tuto obec Liblínem. Mnoho-li pravdy je na této pověsti, bylo by těžko říci, ale tato pověst se vypráví od nepaměti.

Václava Peřinová

Lidé jsou jako zvony
ulité z různých kovů,
v každém z nich je vzácný kov.

Rembrandt

Víte, co je to subkultura?

Takzvaná subkultura je neoficiální část kultury provozovaná skupinou lidí, kterou spojuje stejný zájem nebo společenský postoj. Toto společenství si buduje svou vlastní kulturu, módu a jazyk. Současnou specifickou formou této kultury je například výtvarný projev, který se označuje pojmem graffiti. Když někdo slyší o graffiti, většinou se mu vybaví počmárané zdi domů, betonové plochy popřípadě i části dopravních prostředků. Sprejeři však své umění takto nenazírají; chápou je jako nový prostředek uměleckého výrazu či jako tajuplné vzkazy.

Další příklad subkulturní formy je skateboarding, neboli jízda na prknech na rampách. A když není rampa, jezdí se po ulicích, po zábradlích a po schodech.

Hudební styl subkultury se nazývá hip hop, u jehož zrodu stáli američtí černoši.

Na subkulturní formy můžeme mít nejrůznější názory, ale faktem je, že tvůrcům subkultury věnuje společnost čím dál, tím více prostoru. Bylo tomu tak i v červenci 2002 v Praze na Štvanici, kde měli zastánci této kultury sraz.

Masopust bude!

Přijďte!

Těšíme se na vás!

Vydává Kulturní spolek Kozojedy - Jaroslava Benešová, Helena Štěrbová

Noviny vycházejí od června 2002 každé dva měsíce, další číslo vyjde 1. 5. 2003.

Grafická spolupráce: Helena Štěrbová

Poděkování všem, kdo se o vydání tohoto čísla zasloužili.

Budeme rádi, když do našich novin také přispějete. Adresa: J. Benešová, Kozojedy 7.
j.benesova@post.cz

Naše noviny najdete též na internetu na adrese: WWW.SVEB.CZ/OBECKOZOJEDY v nabídce SPOLKY